

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Idem à Catholico festivè explosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

sium mereatur, eo quod aduersus summam Maiestatem Dei commissum sit. Et an scriptura hanc causam ulibi alleget? Item quo modo ex illo non sequatur, peccata omnia esse paria, iuxta Stoicorum axioma? Quod uel eo nomine Christianis maxime reiiciendum uidetur, quod scriptura sacra aperte satis poenarum gradus constituat, grauiores quibusdam poenas denuntiet, et mensuram peccatorum non impletam quibusdam peccatis, accessu quorundam impleri testetur: Et Getvinius ad eadem Catechismi verba quærit, quo pacto illa conveniant cum verbis Christi Matth. 11. 22 dicentis, quod tolerabilis erit Tyro et Sydoni in die iudicii, quam generationi illi cui loquebatur. Chiliastarum vero hæresim videtur resuscitare Catechismus in Resp. ad q. 32 dicens in Calvinista persona, se ideo Christianam vocari, quod per fidem sit membrum et postea æternam cum Christo regnum in omnes creaturas tenbit. Suspectas habent Remonstrantes has creaturas omnes, et quærent, quænam illæ sint.

12. Catechismus Reformatus sancit Gomarisimum, siue Antelapsariotum hæresim, nam id Remonstrantes pluribus locis convincunt ex Catechismi loquendi formulis, nempe n. 3. Considerationi sup. q. 1. et ibi enim ordo verborum convincit in auctore Catechismi errorē Antelapsarij dogmaris, ait enim de Deo, *me Spiritu suo de vita æterna certum facit, ut si deinceps vitam promptum ac paratum reddat.* Vides hic ordinem, nempe prius *vita æterna certitudinem*, postea *gratitudinis loco* *vi vere Deo paratum*, Ac Apostolus Rom. 8. 13. 14. 25 alium ordinem servat, et 1. Joan. 3. 21. nimirum Catechismo contrarium, cui insulsea dum est contra Catechismus, tanquam Regula ipsiusmet Catechismi. Idem Gomarisimus elucet ex q. 9. 64. 65. 84. 88. 89. 90. et 114.

13. Imo Catechismus Reformatus Deum in operationibus ad extra subijcit necessitati alicui fatali à se confictæ ostendunt hoc Remonstrantes in suis notatis ad q. 11. n. 3. & ad q. 12. n. 2. dicit enim Catechismus *Dei iustitiam postulare, ut divina Mai. offensa semper æternis supplicijs plectatur.* & q. 12. *necesse esse, quasi Deo non sit libertas condonandi peccatum sine supplicio condigno.*

14. Denique suo Gomarisimo omnem securitatem impetrati in hac vita aperit, ut passim ostendunt Remonstrantes, dum sola Fide & promptudine docet Deum esse contentum sine actuali obedientia.

V. Eundem Catechismus à Remonstrantibus ad eum, quo vidimus, modum explosum, etiam Catholicus festivè irritum, nam quidam non ignotus libellus ad versus Prædicantes scriptus, in uno eorum, quem *Reformatum Impostorè* Latine, Belgicè, Den-

gereformorden *Duymandrayer* appellarunt, introduxit duas personas *Civilem* & *Classicum* textores illi Catholice, hunc Reformatæ religionis proflores. Quos cum forte in colloquium de suæ artis negotijs fortuna adegisset, & *Civilis* de telæ lineæ fragilitate ex infelici lini proventu eius anni multa conquestus fuisset, *Classicus* autem se iactaret de arte & mirifica dexteritate in cuiusvis staminis tela restauranda, adeo ut ipse nexus vix acuto sensu notari possint, *Civilis* festivè subiunxit si se ita res habeat, experimentum capturum ex connectendis ijs quæ in Reformato Catechismo malè cohærere vidisset, cum prima credendorum Regula, Scriptura Sex eiusmodi esse præcipua quæ se quidem fatigent, quæ si *Classicus* apte noverit, connectere siue dolo, siue logis, Magnum sibi non solum Apollinem fore, sed, & gratis è symposio abiturum, & se in posterum ab observantia anxia mandatorum Dei liberum futurum, in quibus alias multum sit triccatus animo, aliud distant e illo & carne aliud concupiscente *Classicus* etsi iure excipere tunc potuisset, se det extrinsecus male ad Theologiam evocari, quia tamen notat omnes Reformatos à Deo doctos & illuminatos esse nequaquam deesse voluit causæ Reformatæ & si fieri posset, etiam facere profylitum unum, atque ita postulatis *Civilis* sese audacter obtulit, & ut *Civilem* terreret, tres telas *bombycinæ* texturæ ei manum condidit, si non impleta dicta factis caupone in Judicem actestem vocato. Adfidente igitur illo inter familiares haustus & colloquia, & iocos Belgicos *Civilis* producto Catechismo Reformato, quæstionem 114. proposuit, ac prælegit: *Possuntne illi, qui ad Deum conversi sunt, hæc præcepta Decalogi nimirum quæ præcesterant perfecte servare?* Responsio: *Minime verum etiam Sanctissimi quique quamdiu in hac vita sunt, habent tantum exigua initia huius obedientiæ.* Ita ait *Civilis*, mihi nimium quantum à Sacræ Scripturæ dignitate abire videntur, & gnavo nexu egere. *Classicus* nihil metuens *Verum est, inquit, neque enim præcepta nobis à Deo data sunt, ut serventur, hoc enim fieri nequit, propter corruptionem et malitiam naturæ nostræ, sed ut agnoscamus ex ijs nostram miseriam, ut ibidem quæstione 115. additur, et quæstione 3. iam ante dictum fuerat hic Civis; rogo ergo te ostende qui id cohæreat cum Luæ de Zacharia & Elisabetha dictis cap. 1. vers. 6. Erat iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et iustificationibus Domini sine querela? Classicus concionem orsus à mundi exordio & antegresso tempore, à Civili prohibeatur,*

citatis pactis conventis, Sine dolo, sine legis. *Classicus* irasci & manu mensam pulsare. *Civilis* ad pacta conventa cogere itaque classicum inaniter strepere videns *Civilis*, addebat, Si istic classicus aqua hæres quid erit si tibi ingressero u. Matth. cap. verſ. 30 iugum meum suavis est & onus meum leue. & 1. Ioan 5. verſum 3. mandata eius graua non ſunt. etiam ex Iosue cap. 11. v. 25 & 2. Paralip. cap. 15. v. 15. exempla legis impletæ? & exegero vt cum his Catechismi Reformati adſerta connectas? *Classicus* questus iniquum eſſe vt tot capitibus ſcripturæ ſemel & ſimul occupetur, iam ante alijs cauſis caput prægrauarum, Nicotiani folij puluerem hauit, & cum ſternutanti Bene-dictum eſſet, à *Civili* *Classicus* ægre ferre viſus eſt, eo quod creaturæ non debeant Bene-dicti, quandoquidem in Formula Cœnæ Reformatæ Amſtelodami & alibi excuſa ſæpe omnes benedictentes creaturas ſeuere excommunicantur; cui excommunicationi Reformatæ multi cenſent etiam Deum ſubiacere, eo quod benedixerit panem, piſces &c. creaturas non paucas. Verum miſſa hac lite *Civilis* *Classicum* ad S. Lucæ caput quantocius reuocabat, qui purgato aliquantulum cerebro clarior ſubtiliter reſpondit: S. Lucam piſceroſum fuiſſe, quod genus hominum ſubinde pingat res paulo aliter quam res ipſe ferant. (credo iuxta illud Horatij piſcoribus atque Poëtis, quilibet audendi &c.) non eſſe dubium quin & Zacharias & Eliſabeth fuerint homines peccatores, & ſic conſtare recte cum ſcriptura Catechiſmum Reformatum. *Civilis* animaduerſa ſubtilitate tantâ, & tam inopinata *Classici*, cauponem iudicem ac teſtem contractus in ſiti de dolo appellabat. Caupo Iudex ſe non diſſimulare reſpondit, quin in eo caſu dolus vel à S. Luca vel à *Classico* interuenerit. credere ſe tamen potius à *Classico* dolum eſſe ortum, eo quod iam mille ſexcentis annis S. Lucas habitus ſit vir verax & bonus. Sed *Classicus* perſtabat in ſententia, & cenſebat ſe tam ſubtiliter perſonam textoris egiſſe, vt ne Gochienſis quidem Textor ſecum componi poſſe videretur. Cum in eo cardine igitur res vertitur Hoſpita Romanæ fidei, quæ vtraque auſcultauerat, manu adnota ad tabellâ crediti cretâ binos adſcribebat ductus numeris Sympoſij. *Classicus* videns exclamare: Domina neſcis ſcriptum eſſe. Non fuerum factos, non loqueris falſum teſtimonium &c. Hoſpita ſubridens ait *Classice*, itane tui immemores audiente me dicebas, Præcepta Dei ſeruare eſſe impoſſibile: non eſſe nobis eo ſine propo-

ſita vt ſeruamus, ſed vs miſeriam noſtram agnoſcamus. Et nunc à me imbecilla creatura exigis, quod à vobis viri magnanimi non impetratis? quis iſte agendi modus eſt? Alligare onera graua alijs & digito nolle ea leuare? quin & ipſa memini à magno illo Galvino doctum eſſe Dei eſſe ordinatione diſpoſitum, vt mandata eius non ſeruentur. (a) implentem ergo Dei ordinationem noli turbare, nec tibi ipſi obeſſe, cui iuxta Catechiſmitui 41. oraculum, quo omnia, etiam hoc meum contra Legem factum ſaluti tuæ ſeruare oportere certum eſt. plura etiam garrire volentem interpellat *Classicus* dicens Mulier in Eccleſia taceat. Illa, quid tu mihi iſta? in hoſpicio? neſcis quod qua infirma ſunt mundi elegit Deus vt confunderet fortia? & ne tibi vlllo pacto poſſis arrogare à me interrogatam iniuriam, vide, quam ex veſtri Catechiſmi diſtamine iuſte egerim, ego, tu vero me iniuſte accuſes; dicis me furtum facere, me mentiri dum duas ſolum noto amphoras in tabella crediti vri reris ad te non allatas in hanc menſam. Sed profecto graviter erras: Audi me. Quidam enim erres? certe. Tu dictante Catechiſmo tuo credis te Chriſti corpore & ſanguine qua in terris non ſunt, ſed ſolummodo in calo ad dextram Patris conſiſtens paſci te tam verè, quam ſymbola panis & vini à Prædicante recipis. Ego verò tibi appoſui omnium qua in cella mea ſunt amphorarum ſymbola, multo magis cum illis ſymbolizantia, quam panis & vinum cum Chriſti corpore. Atqui iſta conſumpſiſti, credibilis igitur eſt, quod quæ in cellario meo ſunt bibiſti, cum hæc tanto ſunt viciniſſima tibi, quanto mea cella tibi eſt viciniſſima quam cælum. Riſit caupo ſubtilitate ingenij vxorij, riſit & ipſe *Civilis*, maluit quidam ſentire, *Classico* commune, quam tam appoſitam cretæ notas expungi. Imo aiebat ſe ſolū ſufficere ad ſolvendum pretium tantillum earum rerū, quarum ſymbola *Classicus* ebibiſſet. Campo vero lætatus de nouo quaſtus & corradendæ pecuniæ arte amicè vxori propinabat, ſymbola cæterarum menſurarum. Hæc Actus primi in loco-ſeriâ Fabula ſynopſis, cæteros quinque non minus feſtiuos omitto, ab alio forte transferendos.

Sic qui Catholicorum Sacra ſine ratione ſæpe irriſerunt, cum ratione & ipſi nouiſſime iridentur.

CA-

a Lib. 2. inſt. c. 7. v. 5. lib. 3. c. 11. v. 15. & 16. Remonſtrantes fuſe Act. part. 3.